
Toimintaohje vesirokkoaltistuksen yhteydessä hoitoyksiköissä / henkilökunnan rokottaminen:

1. Ei-immunosuppressiiviset potilaat

Selvitetään altistuneiden potilaiden immunologinen status vesirokon suhteen:

- Tietää sairastaneensa → ei vaadi toimenpiteitä
- Ei tiedä sairastaneensa → kehoitetaan seuraamaan tilannetta ja ensioireiden ilmaantuessa aloitetaan asikloviiri

2. Immunosuppressiiviset potilaat

Potilaalle annetaan zoster – immunoglobuliini (ZIG) viimeistään 72 tunnin kuluttua vesirokkokontaktista.

- Annos < 20 kg 2 ml im
- Annos > 20 kg 4 ml im
- Vaihtoehtoisesti aloitetaan asikloviiri 7 – 9 vrk:n kuluessa kontaktista

3. Vastasyntyneet

Jos äiti on sairastunut vesirokkoon joko viiden synnytystä edeltävän tai kahden sitä seuraavan päivän kuluessa, annetaan lapselle zoster – immunoglobuliini (ZIG) mahdollisimman pian.

- Vastasyntynyt 1 ml im

4. Keskoset

Annetaan altistuneelle keskoselle zoster – immunoglobuliini (ZIG) mahdollisimman pian

- jos hän on syntynyt ennen 28.rv tai joiden syntymäpaino on <1000g, riippumatta äidin vasta-ainetasosta
- mikäli äiti ei ole sairastanut vesirokkoa tai hänellä ei ole vasta-aineita

5. Henkilökunta

Rokotusprofylaksia TTH:ssa:

Terveystarkastuksissa kartoitetaan, onko henkilö sairastanut vesirokon. Kartoitus koskee hoito-, toimenpide- ja poliklinikkayksiköiden henkilökuntaa.

Mikäli ei muista tai tiedä sairastaneensa vesirokkoa, henkilö rokotetaan.

Toimenpiteet vesirokkoaltistuksessa, mikäli ei ole vasta-aineita vesirokolle (ei ole sairastanut tai ei ole rokotettu).

- Henkilö on pois töistä alkaen 10 päivää altistuksesta seuraavan 11 päivän ajan.
- Ensioireiden ilmaantuessa aloitetaan asikloviiri.
- Raskaana olevalle aloitetaan asikloviiri -profylaksia joka tapauksessa.